

Kelionės privalumai

- **Bene plačiausia pažintinė ir aktyvus poilsio programa po Centrinę Aziją. Maršrutas labai išsamus, dinamiškas ir gyvas.**
- Didinga istorija tvinksinti šilko kelio širdis – galingi istoriniai regionai ir nepamiršiami vardai.
- Išdidūs Tianšanio ir Fanų kalnai, ledinės viršūnės ir smailės – komercijos nepalietas peizažas, prašmatni gamtos nutapyta drobė.
- Kerinčios kalnų perėjės – įspūdingi aukštikalnių keliai, meškų ir snieginų leopardų pėdsakai...
- Tyros žemės ašaros – vieni fotogeniškiausių pasaulyje skaidrieji kalnų ežerai, tyvuliuojantys kosminio grožio aukštumose.
- Almata, Biškekas, Taškentas, Samarkandas, Dušanbe – senieji Rytų kraštų miestai, prisikeliančys naujam gyvenimui.
- Į kainą įskaičiuoti lankytini objektai, 2-jų kartų maitinimas.
- Kruopščiai atrinkti viešbučiai, svečių namai, stacionariai įrengtos jurtų stovyklavietės.
- Nakvynės jurtų stovyklavietėse, stebint klajoklių gyvenimą.
- Paslaugus ir dėmesingas vietos personalas, kvalifikuoti gidai, patikimi partneriai.
- Vietos žmonių svetingumas ir dėmesingumas. Jaudinanti, šilta pažintis su Centrinės Azijos gyventojais.
- Vidurio Azijos skoniai ir virtuvė.
- Profesionalus kelionės vadovas iš Lietuvos.
- [Šilko kelio vingiais per Vidurinę Aziją: Kazachstanas, Kirgizija, Tadžikija ir Uzbekija.](#)
- [Vidurio Azijos keliais su GRŪDA ir Rytu Šalna.](#)
- [Įspūdingai iš kelionės po Vidurio Aziją \(autorė P.Petrauskaitė\).](#)
- ["GRŪDOS" kelionių į Centrinę Aziją nuotraukų albumas \(nuotraukos R.Šalnos\).](#)
- ["GRŪDOS" kelionių į Centrinę Aziją nuotraukų albumas \(nuotraukos P.Petrauskaitės\).](#)

Kelionės aukso fondas

Kazachstanas

- **Viešpaties žengimo į dangų (Zenkovo) katedra** – bene vienintelė tokia pasaulyje. Almatos Panfilovo parką puošianti cerkvė, tarsi specialiai pasakoms pastatyta, o gal iš jų nugulbta, skatina aikčioti ne tik dėl saldaus grožio. Sunku suvokti, kad XX amžiaus pradžioje architekto Andrejaus Zenkovo projektuota medinė šventovė iškilo be nei vienos vinies! Maža to, atlaikė žemės drebėjimą.
- **Žaliasis turgus** – žemiško ir jusliško Almatos miesto gyvenimo širdis. Aitrūs, intensyvūs vilnijantys kvapai vilioja į žvalgybų, degustacijų ir derybų ekspromtą, kuris pamažu Jus įleis į Vidurio Azijos skonius ir virtuvę.
- **Medeo slėnis** – Almatos pietryčiuose gulintis slėnis, išnaudojamas ir sportui, ir poilsiui. Jame yra ir 8-ajame dešimtmetyje pastatyta įspūdinga užtvanka, kuri miestą apsaugo nuo iš vakarinių Tianšanio šlaitų slenkančių sniego ir purvo nuošliaužų bei smarkių kalnų liūčių sukeliama potvynių.
- **Guni etno centras** – jurtų kaimas, kuriame laikas sustojo laukinėje ir mistiškoje klajoklių būtyje. Čia kazachų svetingumą pažinsite per ritualus, o pramogai stebėsite labai azartišką ir pikantišką *Kyz Kuumai (Atpen audaraspak)* žaidimą. Varžybas primenantis vyro ir moters lenktyniavimas ant arklių sėkmės atveju pažymimas... bučiniu.
- **Šaryno (Čaryno) kanjonas** – šiauriniame Tianšanio kalnų gale, netoli Kinijos sienos, viešpataujantis gigantiškas uolienų masyvas su giliais tarpekiais. Netvarkingos gelsvos, rusvos ar purpurinės kolonos, stačiai besileidžiančios į padžiūvusias ir smėlingas dykras, liudija, kad Žemėje esti kitų planetų paveldo ar jų atspindžio.
- **Kolsajaus ežerai** – tarsi skaistūs perlų lašai, nukapsėję tiesiai iš debesų į aukštį nuo 1800 iki 2850 metrų virš jūros lygio ant alpių pievų ir brandžių eglynų. „Mėlynoji šiaurės Tianšanio apykaklė“, „Kazachstano perlai“ ir kiti tviskantys epitetai geba perteikti vos dalelę to kerinčio ežerų žavesio – visą jį įmanoma patirti tik gyvai.
- **Kaindi ežeras** – Kolsajaus nacionaliniame parke, 2000 metrų aukštyje, tyvuliuojantis stebuklas, vietoj kurio dar XX amžiaus pradžioje plytėjo slėnis. Po žemės drebėjimo atsiradęs skaidrus, perregimas ežeras su iš dugno kyšančiais eglių kamienais – tarytum nebaigtas, tuo fantastinis, gamtos vaizdas, arba išdidintas vaikystės „sekretas“. Šis ežeras patenka į nutrūktgalviškų keliautojų ir solidžių kelionių žurnalų sudaromus įdomiausių visos planetos vandens telkinių topus. Vien dėl jo verta aplankyti Kazachstaną.

Kirgizija

- **Altyn Arašano slėnis** – 2000–3000 metrų aukštyje plytintis didingas slėnis, kuriame ne tik leisitės į pasivaikščiojimus gyvastingais, stichiškais takais, bet ir turėsite galimybę išsimaudyti energizuojančiose karštosiose versmėse visiškai natūralaus, komercijos nepalieto Terskei Alatau kalnų peizažo glėby.
- **Džeti Oguzas** – vietovė, kurią 2400 metrų aukštyje virš jūros lygio prie šiaurinės Terskei Alatau kalnų pašlaitės rausvina neįprastų formų smiltainio dariniai. Apžiūrėsite įdomiausias Džeti Oguzo žjymybes – gūbrius, vadinamus Septyniais buliais,

ir uolą, pelnusių Sudužusios (Perskeltos) širdies vardą.

- **Pasakų (Skazka) kanjonas** – tai Marso ryškumo, tarytum išsiliejęs ir apvarvėjęs dykumingų uolų masyvas. Jį sudaro liepsningų atspalvių smiltainio klostės, skiauterės ir sienos, bekompromisiškai šaunančios į aukštį iki 1765 metrų. Apžiūrinėdami **didžiausio Kirgizijos ežero – Isyk Kulio** krantą liečiančio kanjono pavidalų šėlsmą, galėsite patikrinti, kieno vaizduotė intensyvesnė – Jūsų ar gamtos.
- **Erelius prisijaukinusių medžiotojų kaimas**. Kirgizijoje žmonės, kurie treniruoja ir auginą plėšriuosius paukščius medžioklėms, vadinami *berkutchi*. Tai – viena seniausių pasaulyje ir sparčiai nykstanti „profesija“. Kiekvienas žmogaus ir erelio ryšį liudijantis gyvas kadras šiandien – neįkainojamai brangus.
- **Kizil Tu – jurtų gamintojų kaimas**, kuriame iš arti galėsite stebėti, kaip iš medinio skeleto ir atskirų jo dalių susideda kuklus, nedidelis, bet visavertis klajoklių būstas. Jurtoje yra visko, kas reikalinga gyvulių augintojų gyvenimui laukinėmis sąlygomis.
- **Kalmak Ašu perėja** – iki svaigulio vaizdingas kelias į šiaurinį **Song Kulio ežero** krantą. Aukščiausiai ji pakyla iki 3447 metrų virš jūros lygio. Turėsite retą progą gėrėtis atsiveriančia prašmatnia Tianšanio kalnų ir slėnių panorama. Perėją galima pravažiuoti tik vos kelis mėnesius per metus, kol jos neužkrauna putlus sniego ir ledo sluoksnis ir Song Kulio ežero pakrantės daugiau nei pusei metų neužsitveria nuo likusio pasaulio.

Uzbekija

- **Taškentas, Uzbekijos sostinė** – dar vienas Šilko kelio vidurkelės miestas, turintis didingą, pasakiškai gražų senųjų amžių atminimą ir saugo bene seniausią pasaulyje Korano rankraštį.
- **Samarkandas** – tai visos pasaulio istorijos raktažodis. Šis vienas seniausių Rytų miestų dabar įtrauktas į UNESCO paveldą kaip kultūrų kryžkelė. Timūridų dinastijos įkūrėjas Tamerlanas ir jo iš skirtingų Azijos kraštų sutelkti kūrėjai bei meistrai Samarkandą pavertė prabangiu islamiškojo regiono centru, dėl kurio didybės aikčiojimai, sumišę su stebukliniais gandais, lig šiol ritasi per buvusį Šilko kelią...

Tadžikija

- **Pendžikentas** – senosios Sogdianos (Sogdo) valstybės miestas, per kurį perėjo daug tautų, religijų ir kultūrų. Apžiūrėsite apie Sogdo praeitį kuždančius Pendžikento griuvėsius, kurie dabar jau beveik susilyginę su uolėtu paviršiumi: buvusių namų, zoroastrų ugnies šventyklų liekanas, miesto turgaus kontūrus.
- **Rudakio muziejus** – Pendžikento mieste esantis persų poezijos tėvo Rudakio garbei pavadintas muziejus, kuriame yra ne tik salė, skirta tadžikų literatūrai, bet ir turtingos skirtingų Tadžikijos regionų bei laikotarpių radinių kolekcijos.
- **Marguzoro ežerai** – septyni nuostabūs, netoli vienas kito tyvuliuojantys ežerai Fanų kalnuose, aukštyje nuo 1640 metrų iki 2140 metrų virš jūros lygio: Midžgon, Saya, Gušor, Nofin, Hurdak, Marguzor ir Hazorčašma. Apie šiuos vandens telkinius pasklidusi graudi legenda atitinka jų tikrosios istorijos dvasią. Įsispraudę tarp rusvo smiltainio uolų ir akmenuotų slėnių, šie ežerai išryškėja tarytum tyros žemės ašaros, kurių kiekviena tviska vis kita spalva: tiurkio žalia, dangiškai melsva, aksomiškai mėlyna, net magiškai juoda. Vaikščiodami tarp kelių ypatingo grožio ežerų įsitikinsite, kad gamtai fantazijos niekada nepristinga.
- **Iskanderkulio ežeras** – neblėstanti vandens žydrynė, žemės bangų ir dangaus legenda, telkšanti Gisaro kalnagūbrio šiauriniame šlaite, beveik 2200 metrų aukštyje. Tai – ekstatinė gamtos estetika. Pats pavadinimas kildinamas iš Aleksandro Didžiojo vardo. Laikas nutyli, ar iki Centrinės Azijos prasiveržęs Makedonijos valdovas, kuris gyveno IV amžiuje prieš mūsų erą, tikrai lankėsi prie šio žavaus vandens telkinio, tačiau sąmoksliską kalnų tylą šia tema pertraukia senos legendos.
- **Hisaras** – galingos Bucharos emyrų tvirtovės ir ją aplipusių kitų statinių komplekso atminimas. Bene paslaptingiausias jų – dar senesnis, XVI amžiuje statytas, Mahdumi Azamo mauzoliejus. Mahdumi Azam – ne vardas, o titulas. Todėl kol kas neužvertas klausimas, kas galėjo amžinam poilsiui atgulti po šiuo didingu kupolu.

Profesionalai rekomenduoja!

Tik vieną kartą metuose!

Klajokliškos dvasios ekspedicinė GRŪDOS kelionė laukinės gamtos, Rytų kultūrų ir istorijos gerbėjams

Dvi ar net trys kelionės vienoje!

KAZACHSTANAS – KIRGIZIJA – UZBEKIJA – TADŽIKIJA

DIDYSIS Centrinės Azijos pažinimo ir poilsio laukinėje gamtoje ratas,

aplankant Samarkandą – kultūrų kryžkelę – vieną žymiausių visų laikų pasaulio miestų

KAZACHSTANAS: Almata – Guni etno centras – Šaryno kanjonas – Kolsajaus ir Kaindi ežerai. **KIRGIZIJA:** Karakolis – Tianšanio kalnai – Altyn Arašano slėnis – Džeti Oguzas – Pasakos kanjonas – Isyk Kulio ežeras – Bokonbajevs (Tamga) – Song Kulio ežeras – Biškekas. **UZBEKIJA:** Taškentas – Samarkandas. **TADŽIKIJA:** Pendžikentas – Marguzoro ežerai – Fanų kalnai – Iskanderkulis – Hisaras – Dušanbe

Jaučiate ilgesį kraštams, kurie skirti ne turistauti, o tyrinėti? GRŪDA sukūrė intelektualio, estetinio, juslinio ir laukinio susižavėjimo ekstazę suksiančią kelionę legendinių kalnų ir magiškų kanjonų išraižytu, įdomiausių pasaulio ežerų dramos užlietu, taurių slėnių išgaubtu, klajokliškos būties paženklinytu ir jurtų nusagstytu, tūkstantamete praeitimi ir dailesniais mečetėmis pasipuošusiu Šilko keliu.

Tai – Centrinės Azijos pažinimo ratas, kuris apima net keturias šalis: Kazachstaną, Kirgiziją, Uzbekiją ir Tadžikiją, kelis galingus istorinius regionus, tarp jų – Sogdianą, Transoksiją, Timūridų imperijos žemes, klajoklių tiurkų ir persų kultūras. Ilgą, dinamišką, permainingą maršrutą vienija tokie didūs vardai kaip Aleksandras Makedonietis, Rudakis, Čingischanas, Timūras Šlubasis, Nikolajus Prževalskis...

Tik keli iš šios keturių burtazodžių: Tianšanis, Šimbulakas, Kaindi ežeras, Altyn Arašanas, Isyk Kulis, Samarkandas, Iskanderkulis... Jūsų stebukliško išgyvenimo reljefą kurs ir stichiškai vaizdingi žygiai palei keisčiausius vandens telkinius bei kvapą gniaužiančiomis perėjimais, susitikimai su klajokliais, piemenimis, erelius prisijaukusiais medžiotojais.

Kadaise pasaulio dokumentiką apie Šilko kelią žiūrėję su pavydu kaip į tolimą svajonę, o dabar pavydėsite patys sau. Nes svetinga ir smalsi Centrinė Azija Jus įsileis į savo stiprią ir dosnią, amžių kovų ir gamtos stichijų užgrūdintą, architektūros šedevrais bei mokslo atradimais spindinčią sielą.

Kelionės programa

1 diena. Skrydis Vilnius – Almata. Skrydis iš Vilniaus (su persėdimu) į buvusią Kazachstano sostinę **Almatą**. Dar namuose Jus kamavo smalsumas: ar atvyksite į laukinį klajoklių kraštą, o gal smoge paskendusį postsocialistinį industrinį ar vis dėlto modernų miestą, dėl kurio kylančios galios nerimsta visas pasaulis? Jau rytoj pirmi atsakymai Jums ateis per ekspresyviausius senosios sostinės vaizdus ir stiprius Vidurio Azijos pojūčius. Šį tą svarbaus apie miestą šnabžda jo pavadinimas Almaty. Jis galėjo kilti iš senosios, netoli buvusios gyvenvietės, vadintos Almatu, arba iš kurios nors tiurkų kalbos žodžių Alma Ata ar Elma Ata, kuriuos galima versti kaip „obuolių tėvynę“ ar „obuolių protėvį“. Mat miesto apylinkės nuo senų laikų buvo turtingos laukinių obelių. Įvairiausios vietinės gėrybės žadins Jūsų jusles, ir tyrinėjant aplinką, ir landžiojant tarp turgaus prekystalių, ir prie vaisių stalo, nukrauto šviežio ir sotaus klajoklių maisto: vaisių, grynų, bet mūsų lygumose neįprastos mėsos, koldūnų manti, kitokių įdarytų pyragėlių ir bandelių, plovų, jogurto... Apetitas kils ne tik valgant, bet ir neriant gilyn į Kazachstano būtajį laiką, geriant jį gurkšniais nuo amžių prieš mūsų erą iki šių dienų. Pajusite, kad didžiausios Centrinės Azijos valstybės raidoje ryškų įspaudą paliko ir nomadų, ir islamo, ir krikščioniškoji kultūros. Netoli dabartinės Almatos teritorijos, Tianšanio kalnų papėdėje, gyvulių augintojai gyveno jau Bronzos amžiuje. Viduramžiais Žetysu, „Septynių upių“ regione, apėmusiame pietrytinį Kazachstaną ir šiaurinį Kirgizijos pakraštį, kūrėsi Kazachų chanatas. Trumpam ant jo buvo užėjęs Mongolijos galybė siekęs atkurti Džungarų chanatas – Rytų Turkestano valstybę. XVIII amžiuje į pietinį Kazachstano kraštą taikėsi uzbekų Kokando chanatas ir Kinijos imperija. XIX amžiaus vidury jį pasisavino carinė Rusija ir įkūrė Verno miestą, kurio vietoje dabar ir nepaliauja plėstis Almata. Po Rusijos revoliucijos sekė ilgas sovietų periodas. 1991 metais Kazachstanas tapo nepriklausoma respublika. Jos sostine Almata buvo iki 1997 metų, tuomet šį statusą perėmė visai kitokios dvasios stepių miestas – Astana (2019-2022 metais buvo pervadinta Nur Sultanu ilgamečio šalies diktatoriaus garbei). Bet šviečianti klajoklių būtimi, Šilko kelio šimtmečiais, chanatų karais ir carinės imperijos gyvenimu Almatos, kaip svarbios Rytų tautų gyvenvietės, aureolė išliko. Jūs, patyrę keliautojai, jau pastebėjote, kad nepaslėpti ir neužglaistyti istoriniai, politiniai randai neleidžia atitrūkti nuo tikrovės. Pasiruoškite ją priimti su visomis sodriomis Rytų spalvomis, smarkiais skoniais ir įsimintiniausiomis formomis!

Naktį (paryčiais) atvykimas į Almatą. Sutvarkę įvažiavimo į šalį formalumus, važiuosite į viešbutį poilsiui.

2 diena. Almata – miesto turas – Žalioji turgus – Medeo slėnis – Almata. Prasideda Jūsų nepamirštama kelionė po tankią nemarios gamtos ir savitos, klajoklių būties prisisunkusios kultūros, tačiau šiuolaikinio gyvenimo perbraižomą Centrinę Aziją. Po pusryčių vyksite į išsamų ir aktyvų **Almatos miesto turą**. Jį pradėsite nuo netolimos praeities: pasivaikščiosite po Antrąjį pasaulinį karą menantį **Panfilovo parką**. Jus tikrai nustebins parką puošianti Viešpaties žengimo į dangų (**Zenkovo**) **katedra** – bene tokia vienintelė pasaulyje. Per gyvenimą jau turbūt regėjote ne vieną jaudinančio grožio Dievo ir maldų buveinę, tačiau ši tarsi specialiai pasakoms pastatyta, o gal iš jų nugvelbta, cerkvė Jus paskatins net aikčioti. Sunku suvokti, kad XX amžiaus pradžioje architekto Andrejaus Pavlovičiaus Zenkovo projektuota medinė šventovė iškilo be nei vienos vinies! Maža to, gudrios konstrukcijos gali padėti statiniui atlaikyti net baisiausias stichijas. Architektas, galbūt su aukščiausiojo Kūrėjo pagalba, jas lyg ir nuspėjo: 1911 metais Almatą purtęs žemės drebėjimas Zenkovo katedros nenugalėjo. 56 metrų aukštis ją dar labiau pastiebia arčiau Dievo ir... rekordų – tai viena iš kelių aukščiausių planetoje medinių krikščioniškų šventovių. O gelsvi soboro fasado tarpniai ir kupulus bei bokštelių išpuošę elegantiški ornamentai jai suteikia saldžios pilaitės įvaizdį. Pajutote garsiausios krikščioniškos miesto šventovės energiją, tačiau islamas Kazachstane persveria – apie 70 procentų gyventojų yra musulmonai sunitai. Šiandien vietinis gidas Jums parodys ir **centrinę Almatos mečetę** – didžiausią visoje šalyje: ji gali talpinti net 7000 maldininkų. Šio

tūkstantmečio pradžioje atnaujintos mečetės kupolą turkų kaligrafai išdekoravo Korano tekstų ištraukomis. Skaitykite sakraliąją vietos dvasią akimis ir širdimi! Mes, patyrę kelionių organizatoriai, siūlome paprastą, bet efektyvią pilnaverčio svetimos kultūros prisijaukinimo formulę: dar nepažintame mieste svarbiausia aplankyti pagrindines jo šventyklas ir gyvas prekybos vietas. Taigi, pabuvosite ne tik dvasiniuose Almatos centruose, bet vyksite ir į labai žemiško, musulmano miesto gyvenimo širdį – didžiulį **Žaliąjį turgų**, jei tik tą dieną jis veiks (pirmadieniais nedirba). Aitrus, intensyvūs kvapai vilios j žvalgybų, degustacijų ir derybų eksperimentą: vaisingi ir atkaklūs prekyviai kvies gurkštelėti kumelės pieno kumysą kymyz ar kupranugario pieno shubat, užkusti plovą ar makaronų laghman, ragauti sūrių ir mėsos. Teks susitaikyti, kad vietiniai valgo net arklienių ir kupranugarį, nes to kadais pati gamta išmokė stipriais be jokio kito pasirinkimo turėjusius išlikti Tianšanio ir stepių klajoklius. Būti tvirtais ir sveikais čia buviantiems padeda ir liaudies medicina – turguje lig šiol galima rasti gydomųjų žolelių. Prieskoniniai ir rytietiški saldainiai gal net patys Jus susiras. Jums pardavėjai j sauja bers, o gal Jūsų rankos savaime tiesis link džiovintų ar šviežių, sultingų, ką tik slėniuose nurašytų vaisių, uogų. Jokia kita vieta taip nesuartina vietinių ir svečių kaip turgus, kur galioja nerasytos betarpiško bendravimo taisyklės. Pakeliui pravažiuosite biznio ir komercijos gatvę **Al Farabi**, valdžios galia spindinčius **Prezidento rūmus** ir **Respublikos aikštę** su Nepriklausomybės įkūnijančia Auksinio kario statula. Į pastarojo šimtmečio pasaulį Jūs vėl pateksite nebūdingoje turistinėms kelionėms erdvėje – **Almatos metro**. Buvusios Kazachstano sostinės požeminiai tuneliai modernumu prilygsta Londonui. Tačiau tik patys atsidūrę ant vėsių marmurinių Almatos metro grindų bei tarp puošnių skliautinių sienų, galėsite susidaryti tikrą įspūdį ir sau atsakyti, ar jos išvis su kažkuo palyginamos. Po pietų pasuksite į Tianšanio priekalnių globoje tarpstančius miesto pakraščius. Privažiuosite Almatos pietryčiuose gulintį **Medeo slėnį**. Dar sovietmečiu jis buvo naudojamas sportui ir poilsiui. Pavyzdžiui, 6-ajame praėjo amžiaus dešimtmetyje aukštyje maždaug 1700 metrai virš jūros lygio buvo pastatyta čiuožykla, kurios tribūnos talpina net 10 000 žiūrovų. Ledo arenoje vyksta sporto žaidynės, treniruojasi čiuožėjai, o laisvu nuo profesionalų treniruočių ir varžybų metu čiuožinėja miestiečiai. Aukštikalnėse visada čempionė – gamta. Atsidūrus akistatoje su ja, pojūtis toks tyras, tarsi siela įgytų sparnus. Grįšite į miestą, tačiau visa apimantis įstabių aukštumų jausmas dar nepaleis. Po vakarienių vietiniame restorane važiuosite į nakvynės vietą. Nakvynė viešbutyje.

Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.

3 diena. Almata – Guni etno centas – Šaryno kanjonas – Sati kaimas. Pusryčiai. Šiandien ištrūksite iš miesto bruzdesio ir pajudėsite link tradicinio klajoklių gyvenimo, kuris nespėjo su šiuolaikiniais tempais, technologijomis ir traukiasi į praeitį. Apie 40 kilometrų nuo Almatos, ir Jūs atsidursite **jurtų apsupty Guni etno centre**. Kas kelis mėnesius gyvenamąją vietą keičiantys ir savo augintiniams žalią plotą ieškantys gyvulių augintojai turi kliautis vien gamtos jėgomis, tam išmoksta skaityti jos siunčiamus ženklus ir įgunda su ja subtiliai bendrauti. Gal ir patys pastebėjote, kad kuo žmonės artimesni su žeme, tuo artimesni ir vieni su kitais. Globėjiskumas, svetingumas yra, galima sakyti, Centrinės Azijos gyventojų genas, padėjęs jiems išgyventi. Pajusite, kaip šiltai ir garbingai Jus čia buviai priima. Vien koks žodžiais neišmatuojamas jaukumas užlieja klajoklių namuose. Apvalus kilnojamas būstas, dengtas kailiais ar audiniais, kurį lengva greitai sudėti ir išardyti, nėra didelis, neapkrautas daiktais, bet jame yra visko, ko reikia pavargusiam ar sustirusiam svečiui, svarbiausia – yra šilumos. Svetingumą kazachai įtvirtina ir ritualais, kuriuose sudalyvausite ir Jūs. Azartiška ir pikantiška Jūsų viešnagės pas klajoklius staigmena – originalusis Kyz Kuumai (Atpen audaraspak) žaidimas, vadinamas „Merginos vijimusi“. Visų smulkmenų nenupasakosime, nes procesą reikia stebėti gyvai, tik išduosime, kad varžybas primenantis vyro ir moters lenktyniavimas ant arklių sėkmės atveju pažymimas... bučiniu!

Po pietų tęsime kelionę gilyn į Kazachstano pietryčius, kol, nutolę beveik 200 kilometrų nuo Almatos, pasieksite patį šalies pakraštį netoli Kinijos sienos ir šiaurinį Tianšanio kalnų galą. Net 154 kilometrų ruože viešpatauja įspūdingas **Šaryno (Čaryno) kanjonas**. Šaryno upė kadaise kirto nuosėdinių uolienų masyvą ir išgraužė jame tarpeklis, kurių gylis – nuo 150 iki 300 metrų. Gamtos mainymasis sustingo į analogų pasaulyje neturinčias gigantiškas formas ir ištisas jų kolonadas. Bene išraiškingiausia dalis – **Pilių slėnis**, kurį užgulę grėsmingai orūs, gynybinius žmonių rankų darbo statinius primenantys įmantrūs dariniai. Tarsi efektų būtų mažai, skirtingu metu ir paros laiku slėnį perspalvina saulė ir krituliai, suteikdami jo nepajudinamiems eksponatams vis kitokių – tai skaistesnių, tai blankesnių, tai sodresnių tonų. Netvarkingai dantytos ir karpytos gelsvos, rusvos ar purpurinės uolos, stačiai besileidžiančios į padžiūvusias ir smėlingas dykvas, liudija, kad Žemėje esti kitų planetų paveldo ar jų atspindžio. Vakarienei ir nakvynei vyksite į svečių namus. Nakvynė svečių namuose. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

4 diena. Sati kaimas – Kolsajaus nacionalinis parkas – Žemutinis ežeras – Sati kaimas. Pusryčiai. Jei reikėtų trumpai apibūdinti šios dienos nuotaką ir aplinką, nusakytume ją taip: širdį tirpdanti, protą relaksuojanti ir kūną stangrinanti gamtos harmonija užburiančių Tianšanio ežerų apsupty. Pirmą judėsite į **Kolsajaus ežerų nacionalinį parką**. Taip, kaip Tianšanio priekalnes ir Vidurio Azijos stepes užlieja pirmapradis būvis, taip, važiuojant keliais, regis, tarp nesibaigiančių laukų ir gyvulių ganyklų, Jus pamažu užvaldo ramybė. Kai pasieksite šiaurinius Tianšanio siluetus, vingiuojančius visai netoli Kirgizijos sienos, o Almata liks už beveik 300 kilometrų, Jūsų nelygus, kalnuotas kelionės kraštovaizdis pradės pildytis ežerais, tarytum skleistis perla lašai nukapsėjusiais tiesiai iš debesų į aukštį nuo 1800 iki 2850 metrų virš jūros lygio ant alpinų pievų ir brandžių eglynų. „Mėlynoji šiaurės Tianšanio apykaklė“, „Kazachstano perlai“ ir kiti tviskantys epitetai geba perteikti vos dalelę to kerinčio ežerų žavesio – visą jį įmanoma patirti tik gyvai. Šį skaičių vėrinį sudaro keturi vaizdingi gėlo vandens telkiniai: **Žemutinis** (Nizhneye), dar vadinamas Sati, **Vidurinis**, arba „Tūkstančio metų senumo“ (Mynzholki), **Viršutinis** (Verkhneye) ir **Kaindi** ežeras. Pasivaikščiokite prie **Žemutinio ežero**, išsiliejusio į maždaug 1 kilometro ilgį ir 400 metrų plotį. Ši pailga ir, palyginti su nekukliais Kazachstano gamtos kūrinių mastais, nedidelė vandens „akis“ žėri tarsi Tianšanio talismanas. Tyrą tamsoką atspalvį ji keičia, derindamasi prie dangaus mėlio ir žemiškos žalumos. Kai nevējuota, ežero lyguma būna stiklinė ir tobulai atspindi į dugną, kurio gylis vietomis siekia net 80 metrų, nugrimzdusius debesis bei pakrantę natūraliai dekoruojančius medžius. Kolsajaus ežerų apylinkėse gyvena ar jį atklysta 197 rūšių paukščiai ir apie 50 rūšių žinduolių, tarp kurių yra tokių retų šios Žemės gyventojų kaip snieginiai leopardai ir rudosios Tian Šanio meškos, o vandenyse veisiasi vaivorykštiniai upėtakiai. Parke aptinkama per 700 augalų rūšių, iš kurių 12 yra itin reti. Kelionė į nakvynės vietą. Vakarienei ir nakvynei svečių namuose.

Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.

5 diena. Sati kaimas – Kolsajaus nacionalinis parkas – Kaindi ežeras – Sati kaimas – Kegenos pasienio punktas (Kirgizija) – Karakolas. Pusryčiai. Paskutinei dienai Kazachstane palikome Jums didžiausią šios kelionės keistenybę – **Kaindi ežerą**, kuris patenka į nutrūktgalviškų keliautojų ir solidžių kelionių žurnalų sudaromus įdomiausių visos planetos vandens telkinių topus. Maždaug 15 kilometrų nuo Sati kaimo, Kolsajaus nacionaliniame parke, ten, kur dabar 2000 metrų aukštyje tyvuliuoja turkio ar dangaus židrynės ryškumo stebuklas, dar pačioje

XX amžiaus pradžioje plytėjo slėnis, kokių Tianšanio regione – daugybė. Tačiau per 1911 metais kilusį žemės drebėjimą akmenų nuošliauza užtvindė upę, ir slėnį apsėmė vanduo. Iš po jaunučio ežero kyšo kadaise toje vietoje žaliavusių eglių kamieniai. Tarytum nebaigtas, tuo fantastinis, vaizdas toks iš žmonių atrastų gamtos kūrinių gali būti vienintelis pasaulyje ar tikra retenybė. Netipiško likimo vandens telkiniui gilaus, paslaptingo grožio teikia šaltas skaidris. Kaindi – bene vėsiausias Kolsajaus nacionalinio parko vandens telkinys. Net vasarą jo temperatūra būna vos 6 laipsniai. „Paskendusio miško“ ežero gylis siekia iki 30 metrų, bet kai jis visai lygus, vietomis kiaurai perregimas, tuomet apgaulingai atrodo, jog dugnas, nusėtas eglišakių, spyglių, akmenų, – visai čia pat. Tai tarytum išdidintas vaikystės „sekreto“.

Jums bus pasiūlytas kalnų žygis, kuriame reikės įveikti kalnų žygiui būdingus iššūkius – pakilimus, nusileidimus, akmenynus. Su vietos gidu į vieną pusę eisite apie 8 km ir tiek pat atgal. Nepageidaujantys žygio, esant galimybei, jos arkliais arba važiuos transporto priemone (už papildomą mokestį). Grįžę į **Sati kaimą**, važiuosite į **Kirgizijos** pusę. Po geros valandos kelionės kirsite **Kegeno pasienio postą**. Iki Karakolo miesto Kirgizijos šiaurėje – daugiau nei šimtas nelygių, bet vaizdingų kilometrų ir apie porą valandų pirmos pažinties su dar vienu Šilko kelio kraštu. Jame tęsiasi Tianšanio, „Dangaus kalnų“, aukštumos ir plačios stepės, per kurias karingi klajokliai ir pirkliai pernešinėjo skirtingas Rytų kultūras. XIII amžiuje Kirgizijos žemes užvaldė Čingischanas. Ir po jo eros kraštas išliko mongolų įtakoje. XVIII amžiuje teritoriją užkariavo paskutinė Kinijos imperijos – Čingų dinastija. XIX amžiaus pradžioje pietinę Kirgizijos dalį kontroliavo uzbekų Kokando chanatas. Netrukus visą Kirgiziją perėmė Rusijos imperija, o ją pakeitė sovietų valdžia. Kaip ir kaimyninis Kazachstanas, Kirgizija nepriklausomybę paskelbė 1991 metais. Jų gyventojai svečius pasitinka smalsiai, nesuvaldintomis šypsenomis ir su begaliniu svetingumu.

Nakvynei apsistosite prie didžiausio Kirgizijos ežero – **Isyk Kulio** – įsikūrusiame **Karakole**. Kadaise per jį driekėsi karavanų kelias iš Čiujaus slėnio į Kašgariją. Caro laikais čia įkurtas rusų karinis-administracinis centras, ir gyvenvietei suteiktas Prževalskio vardas garsaus rusų keliautojo ir geografo garbei. Juo pavadinti ir kiti keli geografiniai objektai Rytuose, augalų, gyvūnų rūšys, pavyzdžiui, laukiniai arkliai Mongolijoje. Per savo gyvenimą Nikolajus Prževalskis surengė kelias pavojingas ekspedicijas į sunkiai prieinamas, tačiau pačias mįslingiausias Azijos vietas ir šalis, tarp jų – Mongoliją, Tibetą, Rytų Turkestaną, Taklamakano dykumą, o mirė jis Karakole. GRŪDOS kelionių maršrutai neatsitiktinai aprėpia N. Prževalskio tyrinėtus laukinius kraštus. Vienaime jų kaip tik esate. Kelionė į nakvynės vietą. Vakariene ir nakvynė svečių namuose arba viešbutyje. **Maitinimas: Pusryčiai, vakariene.**

6 diena. Karakolas – Altyn Arašano slėnis – Karakolas. Pusryčiai. Prasideda antra klajokliškos dvasios kelionės dalis. Maršrutas drieksis per žalias nomadų platybes, kurių horizonte žemės paklodė ir vandens skaidris susilieja su dangumi, o jį kai kur perskelia epiniai Tianšanio kalnai. Pirmą nedideliais bet labai kinematografiškais atstumais keliausite Kirgizijos šiaurės rytuose. Jau dabar galite pradėti juoktis, bet sėsite į didelio pravažumo transporto priemonę, perdarytą iš sovietinio karinio sunkvežimio, kad, važiuojant į nuostatų **Altyn Arašano slėnį**, būtų lengviau įveikti vietomis duobėtą, bet pasiutusiai romantišką kelią (beje, transporto priemonė patogi). Kelionė su sustojimais įspūdingiausiose vietose truks dvi tris valandas. Sustosite ir pietų piknikui. Stiprinsitės bene sveikiausiame ir brangiausiame pasaulio restorane, kuriame užtenka vietos visiems, – gryname ore, po bekrasčiu mėlynu kupolu! Išskirtinė Altyn Arašano staigmena – **karštosios versmės**. Dėl jų vietovei ir prigijo Altyn Arashan pavadinimas – kirgizų kalba reiškia „Aukštinis šaltinis“. Tiesa, aukštinis SPA pramintas slėnis, kur sovietmečiu buvo įkurtas kurortas, dovanoja kitokių poilsio ir maudynių aplinką nei sveikatinimosi centrui masinio turizmo šalyse. Čia nėra marmuro tviskančių pirčių kompleksų. Didžiausia Altyn Arašano prabanga – natūralumas, kurio pasaulyje sparčiai mažėja. Akmeniniai karštųjų versmių „kubilai“ paprasti, o nedideli sijos vandenų baseinai įrengti kukliuose mediniuose namukuose. Bet jei susigundysite juose energizuotis, pasidovanosite sau papildomai tikrai šiltą ir terapišką nuotykį! Esant geram orui, pasivaikščiokite po apylinkes. Pajusite, kaip priešais veriasi Šambala – tebūnie tai būna metafora, išreiškianti Jūsų giliausius susiliejimo su gamta jausmus. Dangop pakylėja ir amplitudė: Altyn Arašano slėnis plyti 2000–3000 metrų aukštyje. Bet aukščiausia viršūnė – Palatka, debesis ji siekia maždaug 5000 metrų aukštyje. Per slėnį, palei Karakolo ir Isyk Kulio ežerus, šiaurės link iš Terskei Alatau kalnų sniokščia Arašano upė. Arašano gamtos rezervate aptinkama įvairių taikių ir plėšrių gyvų būtybių, taip pat – meškų ir snieginų leopardų, kurių pėdsakų pradėjote ieškoti dar prie Kolsajaus ežerų. Terskei Alatau kalnų glėbyje laiko tėkmė praranda įprastą skubą, o laukinėje erdvėje tikslus adresus keičia saulės, vėjo ir jo kludomų snieguotų bei ledinių viršūnių kryptys. Tokio pasivaikščiojimo metu mes negalime suplanuoti visų Jūsų žingsnių ir prognozuoti visų atradimų ar iššūkių, bet užtikriname, kad jų šiandien bus apščiai. Grįžimas į Karakolą. Vakariene ir nakvynė svečių namuose arba viešbutyje.

Maitinimas: Pusryčiai, vakariene.

7 diena. Karakolas – Džeti Oguzo tarpekis – Pasakų kanjonas – Bokonbajevs (Isyk Kulis) arba Tamga. Pusryčiai. Šiandien vyksite didžiausio ir įdomiausio Kirgizijos ežero – **Isyk Kulio** - link. Pakeliui sustosite pasigrožėti originalių žemės reljefo formų šėlsmu. Vos už šiek tiek daugiau nei 20 kilometrų nuo Karakolo priartėsite 2400 metrų aukštyje virš jūros lygio tarp šiaurinės Terskei Alatau kalnų pašlaitės ir grakščių Šrenko eglių miškų „išsišokantį“ ugningų tonų **Džeti Oguzo tarpeklį**. Apžiūrėsite jo apylinkių įžymybes – **Sudužusių (Perskeltų) širdį** ir **Septynis bulius**. Dvilypė, tarsi perskelta uola iš tikro panaši į širdį. O septyni ganėtinai tvarkingai į vieną eilę išsirikiavę buki gūbriai primena nusišokusius stambiagabaričius galvijus. Nuo jų ir kilo pavadinimas Jety Oguz („Septyni jaučiai“). Milijonų metų senumo uolų nurausvintą vietovę tik XIX amžiaus vidury pirmasis ištyrinėjo rusų entomologas Andrejus Semionovas. Dar po šimtmečio įkurtas Džeti Oguzo kurortas. Po sovietmečio jis „užsnūdo“ ir kol kas nesiveržia į aktyvią komerciją, o tai – didelė privilegija ramios egzotikos ieškantiems keliautojams. Jei bus laiko ir palankus oras, palypėsite į kalvą, nuo kurios iš aukštai bus matyti Septyni buliai ir, jei dangaus neblukins debesis, tolumą balsvinančios snieguotos Tianšanio viršūnės...

Pravažiavę dar apie 80 kilometrų ir autobusą palikę pagrindiniame kelyje, apie 1,5 km eisite pėsčiomis link tikro **Pasakų kanjono**, kurio kraštas susiliečia su pietiniu Isyk Kulio krantu. Kirgizai šį ryškų kaip Marsas, tarytum apvarvėjusį dykumingų uolų masyvą, kontrastuojantį su ežero mėliu, taip ir vadina – Skazka. Jį sudaro liepsninių atspalvių smiltainio klostės, skiauterės ir sienos, bėkompromisiškai šaunančios į aukštį iki 1765 metrų virš jūros lygio. Kad ir iš kokio taško atsistoję žiūrėsite į magišką kanjono horizontą, Jis Jus skatins ant susigarankštėjusio ir suskilinėjusio žemės plutos paviršiaus įžvelgti mitų ir nežemiškos kilmės motyvus. Galbūt išvysite gulintį ir besispujantį ugnies liežuvių drakoną, o gal – neproporcingai išsitempusių grybų koloniją ar daugiaaukštę pilį. Patikrinkite, kieno vaizduotė intensyvesnė – Jūsų ar gamtos.

Pavakary atvyksite į **jurtų stovyklavietę**, įsikūrusią prie **Bokonbajevo** arba **Tamgos** kaimo, pietiniame garsiojo **Isyk Kulio ežero** krante. Čia aplanko jūros jausmas. Kartais vietiniai jį jūra ir vadina. Šio vandens telkinio apimtys – gigantiškos: plotas – net 6236 kvadratiniai kilometrai, nuo rytų iki vakarų „jūra“ ištįsusi į 182 kilometrų ilgį, plotis – iki 60 kilometrų, visas kranto ilgis – 688 kilometrai, vidutinis ežero gylis – apie 200 metrų, bet giliausioje vietoje jis siekia 700 metrų, taigi, apsemtų aukščiausius pasaulio dangoraižius. Bene 118 upių suteka į Isyk Kulį. Tačiau ne vien dėl dydžio ir skaičių šis tarp šiaurinio Tianšanio kalnagūbrių, Kungėjaus Alatau ir Terskei Alatau kalnų beveik 1700 metrų aukštyje telkšantis Kirgizijos vandens turtas ypatingas. Jo pavadinimas Isyk Kul reiškia „karštą vandenį“. Mat vanduo neužšąla visus metus. Pilnas gyvybės pusiau sūrus Isyk Kulio ežeras yra vienas skaidriausių telkinių visoje planetoje. Dar gausybę faktų apie jį galėtume vardyti, bet Jūs – jau ir taip po įspūdžių audros. Leiskite jai aprimti mėgaudamiesi grynu oru. Nesant galimybės nakvoti jurtų stovyklavietėje netoli Bokombajevo, miegama netoli Tamgos. Vakarienė ir nakvynė jurtų stovyklavietėje.

Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.

8 diena. Bokonbajevas (Tamga) – Kizil Tu kaimas – Kalmak Ašu perėja – Song Kulio ežeras. Jūs – laukinių nuotykių pusiaukelėje. Jūsų kelionės bei išgyvenimų amplitudė kils vis aukščiau. Po pusryčių pajudėsite prie kito rekordinio Kirgizijos ežero – didžiausio gėlavandens telkinio **Song Kulio**. Esant galimybei, viešėsite pas erelius prisijaukusius medžiotojus. Kirgizijoje jie vadinami **berkutchi**. Tai – viena seniausių pasaulyje ir sparčiai nykstanti „profesija“, išlikusi tik Vidurio Azijos gilumoje. Tūkstantmetė ypatingo žmogaus ir plėšriojo paukščio susigyvenimo tradicija skaičiuoja paskutines dienas Žemėje, todėl kiekvienas jos paslaptis liudijantis gyvas kadras – neįkainojamai brangus. Prisijaukinę plėšrųjį sparnuotį, vyrai jį medžioklei parengia per tris ketverius metus. Erelis tampa šeimos maitintoju ir palydovu. Jo pajėgumai – neįtikėtini: gali susidoroti net su vilku! Medžiotojas su šia protinga būtybe užmezga nepaprastai stiprų ryšį, tarytum telepatškai su juo susikalba. Pavojai, kuriuos žmogui ir jo paukščiui tenka kartu išgyventi medžioklės tyruose, juodu dar labiau suartina. Kai bendrausite su berkutchi, pasitikslinkite, ar tiesa, kad nors erelis tampa šeimos nariu, šeimnininkas turi po 20 bendro gyvenimo metų paleisti jį į ilgesingą laisvę.

Pažintis su nykstančiu gamtišku nomadų gyvenimo būdu Jums atminty paliks vertingų ir jautrių akimirų. Šioje kelionėje jų patirsite ir **Kizil Tu kaime**, kurio gyventojai – profesionalūs jurtų gamintojai. Jau žinote, kad Vidurio Azijos čiabuviai įgudę mikliai surinkti ir lygiai taip pat greitai išardyti savo namus, kai ateina metas gyvuliams ieškoti naujų, dar nenurupšnotų pievų. Kadangi kartu su visa savo manta judėti iš slėnio į slėnį tenka kelis kartus per metus, svarbu turėti ne per daug, kad galima būtų jį patempti, o prireikus – greitai susikrauti. Tačiau Jūs jau turbūt anksčiau pastebėjote, kad klajokliai puikiai prisitaikę prie tokio nepastovaus gyvenimo sąlygų. Kizil Tu kaime galėsite stebėti, kaip atskiros medinės dalys ir iš jų susidaręs skeletas su apvaliu kupolu virsta visaverčiu gyvenamuoju būstu. Gal ir patys išdrįsite išbandyti šį darbą, kurio klajokliai mokomi nuo mažų dienų? Pažinimo aukštumos toliau Jus lydės kertant iki svaigulio vaizdingą **Kalmak Ašu perėją**. Kelias į šiaurinę Song Kulio krantą Naryno regione aukščiausiai pakyla iki 3447 metrų virš jūros lygio. Dėl praretėjusio aukštikalnių oro Jums gali pasikeisti savijauta, tačiau laikiną nuovargį nugalės kvapą gniaužiantis kraštovaizdis. Jame tapybiškai keičiasi ir linijos, ir tekstūra: plikos, šaltos akmens dykros mainosi su aksomiškai žalsvomis kalvomis. Po jomis likusiuose slėniuose galite pamatyti besiganančius išdidžius jakus, avis ar arklius, o gal toluomoje balsvuojančias jurtas. Jei nebus debesuota ar stiprių kritulių, gėrėtis nuo Kalmak Ašu perėjos atsiskleidžiančia panorama turėsite retą galimybę. Šį kelią galima pravažiuoti ne ištisus metus kada panorėjus, o tik nuo birželio iki spalio ar tik rugsėjo, kol jo neužkrauna putlus sniego ir ledo sluoksnis. Vakarop pasieksite jurtų stovyklavietę. Vakarienė ir nakvynė jurtų stovyklavietėje. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

9 diena. Song Kulis ir jo apylinkės. Pusryčiai. Esate sielos sanatorijoje, maždaug 3000 metrų aukštyje. Jūsų mintis skalauja vėsus **Song Kulio** vanduo, kūną šildo saulė, o gaivina vėjas. Pavadinimas Song Kol iš kirgizų kalbos verčiamas kaip „kitas ežeras“ arba „paskutinis ežeras“ – tarsi pabrėžia, jog jis pagal dydį yra antras po Isyk Kulio milžino. Bendras Song Kulio plotas – 270 kvadratiniai kilometrai. Jo ilgis – 30 kilometrų, plotis – 18 kilometrų. Tai nėra labai gilus telkinys – dugnas siekia iki 13 metrų. Už šiuos matmenis nepalyginamai iškalbingesnis – peizažas, kurio kontūrus vedžioja daugiaspalvės Tian Šanio kalnų keteros. Song Kulio ežeras dėl natūralių aplinkybių užtikrina nepritemptą, patį gryniausią ekoturizmą. Šis kosminio grožio aukštumos tyvuliuojantis gėlo vandens telkinys sunkiai pasiekiamas net galingomis transporto priemonėmis. Nuo šiuolaikinio gyvenimo, technologijų ir masinio turizmo skvarbos jį skiria stambios kalnų sienos, o saugo šiurkščios gamtos sąlygos. Arčiau ežero įmanoma patekti tik kalnų perėjomis, kurios, kaip jau žinote, tarnauja vos kelis mėnesius per metus. Ilgai šiuropės ir stingęs nuo balto šalčio Song Kulio krantas atsileidžia ir žalumą parodo tik vėlyvą pavasarį. Šiltuoju metų laiku jo pievų juostos virsta gyvulių vasaros ganyklomis – jailoo, o žvabstantį rudenį žmonės su augintiniais nuo ežero pasitraukia, jo viešpatijas palikę laukiniams gyvūnams ir paukščiams. Pastarųjų čia randama net 66 rūšys.

Jums bus pasiūlytas pasivaikščiojimas. Neskubėdami kilsite aukštyn grožėdamiesi kraštovaizdžiu. Apačioje pasiliks gilūs slėniai su juoduojančiomis jakų kaimenėmis ir baltuojančiomis jurtomis. Akių lygyje pasitiks jausmingos pievos, kalnai ir griežtos rusvo smiltainio kalvos bei nenušifuoti uolų ir akmenų dariniai. Virš galvos – neišmatuojamas visatos stogas... Esant galimybei, pasisvečiuosite pas piemenis, kurie mielai Jums atskleis savo gyvenimą, tekančią tarp Song Kulio vandenų ir Tianšanio aukštybių. Į Jūsų gvą pažintį su kirgizų klajoklių kasdienybe įsitrauks visos juslės. Ir vėl per pietus pasiduosite grynai, stipriai, šviežiam Centrinės Azijos kvapui bei skoniui. Vėliau grįšite į jurtų stovyklavietę. Neapgeidaujantis pasivaikščiojimo, galės pasilikti jurtų stovyklavietėje arba nuvykti prie Song Kulio ežero (esant galimybei, už papildomą mokestį užsisakysite jodinėjimą arkliais). Vakarienė ir nakvynė jurtų stovyklavietėje. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

10 diena. Song Kulis – Kočkoras – Biškekas. Paskutinė diena po plačiu Kirgizijos dangumi. Papusryčiavę pajudėsite į šiaurę, Biškeko link. Jį nuo Song Kulio skiria apytiksliai 120 permainingų kilometrų. Toldami nuo aukštikalnių ežero, po truputį tolsite ir nuo labai žemiškos, kartu – šamaniškos, gyvulių augintojų bei medžiotojų būties. Leisdamiesi nuo Tianšanio aukštumų, pusiaukelėje pietums sustosite gyvybingame Naryno regiono miestelyje – **Kočkore**. Šeštadieniais jame bruzda didžiulis gyvulių turgus, į kurį sau augintinių pasirinkti atvyksta kaimiečiai ir klajokliai iš aplinkinių kaimų. Bet ir kitomis dienomis miestelis išlieka svarbia jungtimi tarp laukinio ir labiau civilizuoto pasaulio. Kočkoras plyti jau saikingame 1800 metrų aukštyje virš jūros lygio. Ramsto jį išdidūs kalnai, kurių aukščiausi snapai nusibalinę nuo amžino sniego, o papėdėje dunkso rusvo smiltainio kupros. Į pavakarę pasieksite **Kirgizijos sostinę Biškeką**. Šį buvusį svarbų Šilko kelio tašką Čiujaus slėnyje valdė uzbekų Kokando chanatas. Klajokliai jame pastatė fortą, nuo kurio galėjo stebėti kovomis grasinantį kalnuotą horizontą ir

kontroliuoti karavanų srautus. Neramų nomadų ir chanų gyvenimą pertraukė rusai ir čia 1864 metais įkūrė miestą, kuris iki 1926 metų buvo vadinamas Pišpeku ir Frunze. Pastarasis pavadinimas skirtas garsaus bolševikų lyderio, Lenino draugo Michailo Frunzės garbei.

Vakare per skonio fiestą apibendrinsite gardžių įspūdžius, augusius kelionėje po Kirgiziją. Ar jau spėjote išragauti visus populiariausius šios šalies patiekalus: bešbarmaką iš makaronų ir mėsos, dimlamą su bulvėmis, šašlyką, plovą paloo, mėsos sriubą shorpo, mėsos ar gyvulių organų ir svogūnų mišinį – kurdaką, samsa pyragėlius? Gal šiandien skanausite ir tai, ko lig šiol dar nevalgėte. Šios kelionės programa Jums leis pasijusti socialis ir nuo pačių įvairiausių patyrimų, ir nuo tvirto, bet sveiko klajoklių maisto. Nakvynė viešbutyje. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

11 diena. Skrydis Biškekas – Taškentas (Uzbekija). Pusryčiai. Ryte Jūsų lauks pažintis su **Biškeku**. Net ir trumpam atvykę į jį, pausite, kad jame sovietiniai vardai dar nenublukę. Beje, iki Sovietų Sąjungos griūties dauguma gyventojų buvo rusų kilmės, ir tik artėjant naujam tūkstantmečiui sostinė grįžo kirgizams. Dabar joje gyvena apie milijonas žmonių. Nors tai – didžiausias Kirgizijos miestas, pamatysite, koks jis dar santūrus. Vietinis gidas Jums surengs neilgą pažintinį turą po Biškeko centrą. Pastebėsite, kad tai – bulvarų, aikščių ir paminklų miestas. Atsisveikinkite su Kirgizija. Važiuosite į Biškeko Manas tarptautinį oro uostą. (Svarbu! Ekskursijos po Biškeką trukmė ir eiga priklausys nuo tarptautinio skrydžio laiko). Skrydis iš **Biškeko** į **Uzbekijos** sostinę **Taškentą**. Šiandien prasideda dar vienas Jūsų Šilko kelio etapas. Viena didžiausių Centrinės Azijos valstybių – **Uzbekija** – ištįsusi tarp Turkmėnijos vakaruose ir Afganistano pietuose, su Kirgizija ir Tadžikija glaudžiasi rytuose, su Kazachstanu sveikinas šiaurėje. Dar laikais prieš mūsų erą už Okso upės klestėjo Transoksiana. Dabartinės Uzbekijos rytuose tęsėsi Sogdas, šiaurės vakaruose – Chorezmas. Nors Uzbekija dabar – stipriai islamiška, jos kultūra turtėjo užkariautojų iš skirtingų kraštų – klajoklių tautų, persų, arabų – tradicijomis, čia keitėsi ir religijos, ir kalbos.

Atskridę į Taškentą ir susitvarkę įvažiavimo į šalį formalumus, vyksite vakarieniauti į vietinį restoraną. Nakvynė viešbutyje. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

12 diena. Taškentas. Kelionė traukiniu Taškentas – Samarkandas. Pusryčiai. Šiandien Jūsų laukia pažintis su Uzbekijos sostine **Taškentu**, turinčiu beveik pustrėčio milijono gyventojų. Nuo XIX amžiaus pradžios iki carinės Rusijos galybės laikų bei juos pakeitusio sovietmečio Taškentas priklausė Kokando chanatui. Jau pakeliui į centrą įžvelgsite dvejopą šio didžiausio Uzbekijos miesto originalumą. Jis, šiuolaikiškai kalbant, rebrandinasi – traukiasi nuo komunizmo reliktų ir statosi ateitį. Kai judėsite centro link, pravažiuosite didžiajam Tamerlanui dedikuotą – **Amiro Timūro aikštę** bei **Nepriklausomybės aikštę**. Modernizmas ir stiklinė, aukšta šiandieną prasišlenkia, o gal ir susitinka su gilia istorija, kuri nuneša į skirtingų imperijų ir dinastijų metą. Jo ypatingas vibracijas pajusite senojoje Taškento srityje. Plūtko molio namukai ir siauros gatvės apsupusios didžiulį religinį **Hast Imamo kompleksą**, kurio pagrindinė vieta, – žinoma, didinga aikštė. Joje stūkso **Tilija Šeicho mečetė**, kuri elegancija ir dekoru gali konkuruoti nebent su Samarkando grožiais, taip pat įstabi **Barak Chano medresė**, XVI amžiuje pastatytas šventojo **Abu Bakro Muchamedo Šaši mauzoliejus**, **Imamo al-Buchari islamo institutas**, kurio bibliotekoje saugoma viena vertingiausių planetoje rankraščių kolekcijų, glaudžianti ir seniausią Koraną, parašytą dar VII amžiuje Bagdade, o Tamerlano laikais atgabentą į Uzbekiją... Kad ir kur pasisuksite, „atsitrenksite“ į giliai romantišką, gluminančių ir jaudinančių istorijų slepiantį Centrinės Azijos paveldą.

Net jei Taškente dar ne viską „pričiuopote“ ar, atvirkščiai, išvydote daugiau nei tikėjotės, nė neabejojame, kad Jūs jau – pilni charakteringiausių įspūdžių, jautriausių išgyvenimų ir neenciklopedinių žinių, kaip rytietiški turgūs, kuriuos Jūs lankėte šios kelionės metu, pilni autentiškų spalvų ir šviežių aromatų, o senosios mečetės – tobulų ornamentų žaismės. Visa tai – patyriminis suvenyras, kuris nedūžta ir nesensta. Taigi, praturtėję neįkainojamais potyriais, važiuosite į Taškento traukinių stotį ir vyksite į **Samarkandą**. Kelionė greituoju traukiniu užtruks apie 2 valandas. Nakvynė viešbutyje arba svečių namuose. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

13 diena. Samarkandas.. Pusryčiai. Šiandien įsiliesite į prašmatnia praeitimi tviskančią vieno seniausių Azijos miestų – **Samarkando** – atmosferą. Šiandien jis – „dviauškštis“ tautų miestas. Štai nors dauguma jo gyventojų pase yra uzbekai, o oficiali kalba, kaip ir visoje šalyje, – uzbekų, tačiau jų kilmė – persiška, ir jie kalba farsi kalbai artimais tadžikų kalbos dialektais. Šį prieš mažiausiai 3000 metų dykumingoje vietovėje įkurtą miestą, kaip kultūrų kryžkelę, UNESCO įtraukė į Pasaulio paveldo sąrašą. Ligi šiol išlikusi Samarkando prabanga – didelis XIV amžiaus valdovo Tamerlano nuopelnas. Marmuriniu grožiu pakerinčius rūmus, regis, specialiai derintus prie dangaus, ir pribloškiančio dydžio mečetės bei įspūdingas medreses statė, miestą puošė, plėtė ne tik čia buviai, bet ir Tamerlano iš užkariautų žemių – nuo Sirijos iki Indijos – privilegijoti inžinieriai, architektai, skulptoriai, stikliai, audėjai, paprasti darbininkai. Timūro Šlubojo užsispyrimas, stulbinančios kūrėjų vizijos ir nagingų meistrų rankos Samarkandą pavertė spindinčiu islamiškojo regiono centru, dėl kurio didybės aikščiųjimai, sumišę su stebukliniais gaudais, ritosi per visą Šilko kelią... Jūs – pačioje Šilko kelio širdyje, viename verčiausių bent sykį gyvenime aplankyti pasaulio miestų, kurio „Tūkstančio ir vienos nakties“ paslaptimis ir grožiu raibuliuojančią aureolę kūrė valdovai, kadaise jį kirtę karavansarajai, karvedžiai ir klajūnai. Net jei su GRŪDA jau keliavote po Uzbekiją, turbūt pajutote, kad keliautojui **Samarkando** niekada nebus per daug.

„Viskas, ką esu girdėjęs apie Marakandą yra tiesa, išskyrus tai, kad jis yra daug gražesnis nei galėjau įsivaizduoti“, – taip dar IV amžiuje prieš mūsų erą apie Sogdianų miestą, graikų anuomet vadintą Marakandu, atsiliepė Aleksandras Makedonietis. Jei vis dėlto ši citata yra tik simbolinė, ji taikliai perteikia Samarkando įvaizdį. Senosios architektūros šedevrų čia yra išlikę daugiausia iš XIV amžiaus, kuomet miestas buvo Tamerlano įkurtos Timūridų imperijos sostinė, bei iš vėlesnių šimtmečių. Ekskursiją ir pradėsite nuo tų laikų gražiausių statinių. Vyksite į senąją **Registano aikštę**, kurios pavadinimas farsi kalba reiškia „dykumą“ arba „smėlingą vietovę“. Į ją gyventojai susirinkdavo išgirsti valdovo perduodamų naujienų, liežuvaui ir... kaip tuo metu buvo daug kur įprasta, krūpčiojant stebėti viešų egzekucijų. Iš aukščiausio lygio anų laikų meistrystės atsirado dangiškos elegancijos dvasinių ir intelektualinių centrų kompleksas. „Smėlio aikštė“ supa trys skirtingais laikotarpiais iškilusios medresės: seniausia – garsiojo astronomo vardu pavadinta **Ulugho Bego musulmonų mokykla**, statyta XV amžiuje, **Tilija-Kori – „Paaukuotoji“**, išaugusi XVII amžiuje, ir Šer Doro, **„Liūtų buveinės“**, medresė, papildžiusi vietos gyvenimą XVII amžiuje. Marmuro lengvumo bei vėsos, melsvų mozaikų ir augalinių ornamentų vienovė, užliejusi medresių ir jų minaretų fasadus, karštame mieste dovanoja nepaprastai gražių reginį ir šviesių pojūčių. Juos pratęsia ir kitas prie senosios miesto dalies stiliaus derantis dvasinis bei akademinis paveldas. Štai apsilankysite Jums jau žinomo **Ulugho Bego observatorijoje** – reikšmingame, dešimtis garsiausių islamiško pasaulio astronomų pritraukusiame XV amžiaus studijų centre. Jame gimė didžiųjų mokslo pasiekimų, kuriais naudojames iki šių dienų. Po

beveik trijų šimtmečių klestėjimo religiniai fanatikai observatoriją sugriovė, bet XX amžiaus pradžioje ji atstatyta ir iš arti leidžia pažvelgti į išmintingai sukonstruotas Timūridų imperijos laikų astronomų darbo priemonės bei metodus.

Likus laiko, pabuvosite ir itin mistiškoje vietovėje – **Šakhi Zindos**, „Gyvuojančio valdovo“, **nekropolyje**. Jame XIV ir XV amžiuje buvo laidojami imperijos kilmieji. Prabangų kapaviečių kompleksą iš miesto horizonto išskiria raštais dekoruoti, smėlio ir dangaus spalvos mauzoliejų kupolai. Patekę į nekropolio teritoriją, atsidsursite tvarkingose prašmatnaus mirties miestelio gatvėse. Vis dėlto gali būti, kad anapusbės dvelksmą nustelbs nepaprastai dailios islamiškos architektūros formos ir unikali mauzoliejų sienų bei vartų puošyba, kurios kiekvieną dalelę galima atskirai nagrinėti iki smulkmenų. Vakariene. Nakvynė viešbutyje arba svečių namuose.

Maitinimas: Pusryčiai, vakariene.

14 diena. Samarkandas – Jartepa sienos kirtimo punktas – Pendžikentas (Tadžikija)... Po pusryčių, esant galimybei, Samarkando turgaus lankymas. Čia galėsite bent trumpam panirti į aromatingą **Sijabo bazarą**. Jame daugiausia prekiaujama valgomosiomis gėrybėmis – šviežiais vaisiais, daržovėmis ir rytietiškais saldėsiais. Vietiniai sako, kad turguje yra net 17 duonos rūšių!

Šiandien prasideda paskutinis Jūsų Šilko kelio etapas. Uzbekija liks „už nugaros“. Sveiki atvykę į lietuvių dar retai lankomą ir mažai pažintą Tadžikiją! Ji Jus trauks kaip didžioji šios kelionės paslaptis, o stebins kaip tik ką rastas lobis. Nors Tadžikija priklauso Centrinės Azijos regionui, pajusite, kad ji – jau kitokia nei Kazachstanas, Kirgizija ir Uzbekija. Šių kraštų žmonės kilę iš tiurkų genčių, o jų kultūra – nomadinė. Tadžikų kilmė nuveda iki iranėnų ir į sėslesnį gyvenimą, tad jie ir šneka kalba, kurios ištakos persiškos, mažiau gyventojų – tiurkų kilmės. Tadžikų raštas „blaškėsi“ tarp skirtingų kultūrų. Tadžikijos gyventojai XX a. 4-ajame dešimtmetyje nuo arabiško rašto vos keleriems metams buvo perėję į lotynišką, o nuo sovietmečio naudoja kirilicą. Tad pajausite, kad Tadžikijos istorija – kaip srauni kalnų upė, kurios vagą kreipė įvairios tautos ir dinastijos. Bene didžiausią įspaudą paliko Persija. Kraštą į savo įtaką buvo suėmę arabai, po jų beveik du šimtus metų jis priklausė Samanidų imperijai, vėliau valdė mongolai ir Timūridai. XVIII amžiuje Tadžikija atiteko Bucharos emyratui, bet XIX amžiaus antroje pusėje parklupo prieš carinę imperiją. XX amžiuje Tadžikija neišvengė sovietų, o nuo 1991 metų pradėjo skaičiuoti naują, nepriklausomos šalies, erą. Anuomet reikėjo įveikti didelius iššūkius: Tadžikija nuskurdo per ją draskiusį civilinį karą ir ekonomikoje iki pat naujojo tūkstantmečio vos vilkosi, bet apie 2000-ius stebėtinai atsigavo ir dabar BVP augina dideliais šuoliais. Šios dienos tikslas bus pasiekti senąjį Tadžikijos miestą **Pendžikentą**, kurį nuo Samarkando skiria maždaug 60 kilometrų. Pakeliui trumpam sustosite **Sarazme** – senoviniame mieste, pastatytame IV tūkstantmetyje prieš Kristų ir šiandien įtrauktą į UNESCO. Atvyksite į buvusias istorinio Centrinės Azijos regiono – Sogdianos (Sogdo), apėmusios dabartinę rytų Uzbekiją ir vakarų Tadžikiją, valdas. Jų gyventojus turtino ir maitino ypač derlingos žemės, drėkinamos Zerafšano upės. **Sogdo** gyvenimas skaičiuoja daugiau nei du tūkstančius metų. VI-IV amžiais prieš mūsų erą kraštas priklausė Achemenidams. Seniausiuose šaltiniuose Sogdiana minima kaip geroji žemė, kurią sukūrė Ahūra Mazda – aukščiausioji zoroastrų dievybė. Daug dar imperijų ir dinastijų perėjo per turtinę Sogdą. VIII a. jį užėmė Umajadai zoroastrų kultus išstūmė ir juos pakeitė Alacho garbinimu. Samanidų laikais senuosius gyventojus persus keitė tiurkai iš šiaurės. XIII amžiuje Sogdas neatsilaikė prieš mongolus ir Čagatajų chanatą. Bet XIV amžiuje jį išstūmęs Timūridų imperijos įkūrėjas Tamerlanas (Timūras Šlubasis) Sogdianą prikėlė naujai epochai, o Samarkandą pavertė jos centru. Galiausiai, iki Rusijos imperijos, į Sogdo žemes iš šiaurės atslinko klajokliai uzbekai ir čia įkūrė Bucharos chanatą. Štai tokiam tankiam nukariavimų ir tautų migracijos bei mainymosi fone augo ir aižėjo **Pendžikento miestas**. Iki islamišku metu jis persiškai vadintas „penkais kaimais“ – Pančekant. Gyvavo jis palei Šilko kelią dar prieš mūsų erą. Miestas pastebimai suklestėjo V amžiuje, bet po trijų šimtmečių jį smarkiai nusiaubė arabai.

Vyksite apžiūrėti Sogdianos praeitį išduodančius likusius Pendžikento griuvėsius, kurie dabar jau beveik susilyginę su uolėtu paviršiumi: buvusių namų, zoroastrų ugnies šventyklų liekanas, miesto turgaus kontūrus. Jūsų žingeidumas gali nuvesti prie stulbinančių faktų ir net iki užuominų apie Sogdianoje klestėjusią vieną iš hinduizmo tradicijų – šaivismą. Taip pat aplankysite persų poezijos tėvo, tadžikų literatūros garsenybės **Rudakio (858-941) vardu pavadintą muziejų**, pilną Tadžikijos istorijos ir kultūros įvairovės. Muziejuje saugomi originalūs Pendžikento sienų freskų epizodai, senojo Sarazmo miesto gyvenimą liudijantys radiniai, Samanidų imperijos brangenybės ir rakandai, tradiciniai tadžikų kostiumai, siuviniai, bronziniai indai ir daugybė kitų atskirose salėse pagal temas ar eras eksponuojamų antikvarinių vertybių. Viena iš salių skirta ir Rudakiui bei tadžikų literatūrai, taip pat erdvės palikta moderniems laikams. Sugrįžti į aktyviai tekančią rytietišką kasdienybę padėsime gyvastingame **Pendžikento turguje**. Jūs jau anksčiau patyrėte, kokia gausybė spalvų, skonių ir šypsenų į pažintį su svetima šalimi įneša žvalgytuvės ir prekinimasis pas vietos pardavėjus. Pendžikento turgus jau iš tolo praneša apie save dideliais vartais. Jie simboliškai primena, kad esate tikroje Azijoje, laike apytiksliai tarp Sogdo, Bucharos chanato, sovietmečio ir šiandienos... Vakariene. Nakvynė viešbutyje arba svečių namuose.

Maitinimas: Pusryčiai, vakariene.

15 diena. Pendžikentas – Marguzoro ežerai – Pendžikentas. Pusryčiai. Šios dienos Tadžikijoje išvyka Jums tarytum apibendrins nepakartojamą jos gamtos charizmą ir dramas. Apie 40 kilometrų leisitės į pietus nuo Pendžikento, gilyn į **Fanų kalnus**. Ten pradėsite neapsakomai įdomų **žygį po Marguzoro**, arba **Septynių Šingo ežerų** vietovę. Apie ją pasklidusi legenda labai efektingai dera prie tikresnės istorijos, tiksliau istorijos dvasios. Kartą vienas senolis išėjo į slėnius ir negrįžo. Susirūpinusios septynios dukros patraukė seno tėvuko ieškoti. Kad ir kaip garsiai merginos šaukė jį, pasiklydėlis neatsiliepė. Susėdo visos dukros prie siauro takelio ir pradėjo verkti. Verkė nesustabdomai ir ilgai, kad net kiekvienos jų ašaros virto atskiru ežeru. Dukros mirė, o ežerai liko. Sako, gaudų įvykį lig šiol primenantys tėvo raudojusių merginų ašarų telkiniai atitinka jų grožį – visos buvo skirtingos ir be galo dailios. Kita Marguzoro ežerų susikūrimo pusė atskleidžia šioje vietoje buvus dažnus žemės drebėjimus ir Šingo upę blokavusias purvo nuošliaužas. Ilgainiui telkiniai pildėsi kalnų ledynų vandeniu. Susibėgo jie į skirtingas formas – nuo pilgos tarsi gysla iki beveik taisyklingo apskritimo. Ežerai tyvuliuoja aukštyje nuo 1640 metrų iki 2140 metrų virš jūros lygio. Įsispraudę tarp rusvo smiltainio uolų ir akmenų nusėtų slėnių, jie išryškėja tarytum tyros žemės ašaros, kurių kiekviena tviska vis kita spalva, priklausomai nuo saulės ir šešėlių, paros meto: turkio žalia, dangiškai melsva, aksomiškai mėlyna, net magišškai juoda. Unikumo ežerams suteikia vis kitoks priėjimas ir nevienodas apylinkių landšaftas. Vienur krantinės akmeninės, kitur, regis, žemę išraižiusios raukšlės, vietomis pakrantės – žalios ir lygios. Ežerus įgilinusios kalvos gali būti rūsčios ir griežtos, gali būti

žaismingos ir nuolaidžios. Kai žiūrėsite į tolį, pamatysite, kokią nuostabią perspektyvą jų grandys sukuria. Žinoma, šie ežerai turi savo vardus: Midžgon, Saya, Gušor, Nofin, Hurdak, Marguzor ir Hazorčašma. Pasivaikščioję tarp kelių iš jų, vėl įsitikinsite, kad gamtai fantazijos niekada nepristinga. Grįžimas į nakvynės vietą. Vakarienė. Nakvynė viešbutyje arba svečių namuose.

Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.

16 diena. Pendžikentas – Iskanderkiulis – Dušanbė. Šiandien mikroautobusai neskubėdami vingiuos aikštingais, bet įkvepiančiais **Fanų kalnų keliais**. Keliose vietose trumpam sustosite įamžinti proziškų Tadžikijos aukštikalnių vaizdų. Po kelių valandų, kai Pendžikentas bus likęs už nugaros, Sugdo provincijoje pasieksite neblėstančią vandens žydrynės, žemės bangų ir dangaus legendą – **Iskanderkulio ežerą**.

Gisaro kalnagūbrio šiauriniame šlaite, beveik 2200 metrų aukštyje blizgantis tyro kaip krištolas vandens trikampis, patvenktas dėl nuošliaužos susidariusios morenos, – 3,4 kvadratinį kilometrų ploto, kranto ilgis – 3,3 kilometrai, didžiausias plotis – beveik 3 kilometrai, ežero gylis siekia 72 metrus. Tačiau pats Iskanderkulio ir jo gyvybingų apylinkių grožis jokiais parametrais neišmatuojamas. Įdomu, kad šio ledyninio kalnų ežero pavadinimas kildinamas iš Aleksandro Didžiojo vardo. Laikas nutyli, ar iki Centrinės Azijos prasiveržęs Makedonijos valdovas, kuris gyveno IV amžiuje prieš mūsų erą, tikrai lankėsi prie šio tauraus vandens telkinio, tačiau sąmoksliską kalnų tylą pertraukia senos legendos. Po žavingo dienos turo vakare atvyksite į Tadžikijos sostinę **Dušanbė**. Vakarienė. Nakvynė viešbutyje arba svečių namuose. **Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.**

17 diena. Dušanbė – Hisaras – Dušanbė. Po pusryčių pradėsite pažintį su Tadžikijos sostine **Dušanbė**. Šiame pavadinime užkoduota daugiau istorijos nei galite įsivaizduoti. Du farsi kalba reiškia tą patį, ką ir lietuvių kalboje, shanbe yra savaitės dienos galūnė. Taigi, Dushanbe reikštų antrąją savaitės dieną, bet senovės persams ji atitiko pirmadienį. Mat Šilko kelio laikais čia, Tadžikijos vakaruose, buvo įsikūręs kišlakas, kuriame pirmadieniais veikdavo didžiulis turgus. Ironiška: kai sovietai miestą vadino Stalinabadu, jame plėtojo būtent šilko ir vilnos gamybą. Šiuo metu Dušanbėje gyvena apie 800 000 žmonių. Esant galimybei, pamatysite prieštariningomis statybomis pagarsėjusius **Tautų rūmus – Prezidentūrą**. Kaip įprasta moderniai islamiško regiono architektūrai, ištaigingus baltus rūmus puošia kupolas, primenantis mečetę. Oficialioji prezidento rezidencija 2000 metais pradėjo kilti sinagogos, mikvės ir kitų žydų pastatų vietoje, sukeldama didelį pasaulio žydų bendruomenės susierzinimą. Priešais rūmus plevėsuoja Tadžikijos vėliava, kurios neįmanoma nepastebėti. Jos 165 metrų aukščio stiebas yra antras pagal aukštį pasaulyje (po neseniai pastatyto Saudo Arabijoje), o ilgą laiką buvo nepralenkiamas – taip valstybė simboliškai demonstruoja galią. Tautų rūmai buvo dedikuoti Samanidų amirui Ismailui Samaniui (849–907), kuris sustiprino šios iranėnų dinastijos galybę ir savo valdomose žemėse įtvirtino islamą, išstūmęs senąją ugnies garbinimo religiją – zoroastrizmą. Tadžikai jį vaizduoja kaip istorinį savo tautos veidą ir labai gerbia, jo garbei yra pavadinę lig tol Stalino bei Komunizmo vadintą rytų Tadžikijos, Kalnų Badachšano, viršūnę Pamyro kalnuose (ją yra įveikę ir keli lietuvių alpinistai). Kad tadžikams I. Samanis – svarbi istorinė asmenybė, liudija ir **Draugystės aikštėje** iškilusi art deco stiliaus statula su paauksuota arka – neįprastos estetikos paminklas garsiajam karvedžiui. Apžiūrėję kitus reikšmingus Dušanbės objektus, pagal galimybes, likus laiko, aplankysite aukštais, brandžiais medžiais, fontanais, tvenkiniais ir gėlynais pasipuošusį Rudaki parką, kuriame miestiečiai mėgsta rinktis piknikams. Vėliau vyksite apie 20 kilometrų į vakarus nuo sostinės. Netoli **Hisaro kaimelio**, kurį iš šiaurės stebi Gisaro kalnai ir iš pietų – Babtago bei Aktau viršukalnės, snūduriuoja galingos tvirtovės atminimas iš Bucharos emyrato laikų. Atsidūrę buvusioje gynybinės pilies aikštėje ir prie originalią struktūrą išlaikiusių vartų su cilindriniais bokštais, tarytum nusikelsite į XVIII ar XIX amžių, kuomet čia emyrai įsikurdavo vasarai. Beveik visą tvirtovę ir jos teritorijoje buvusius pastatus apgriovė sovietai, tačiau kai kurios atstatytos didžiulio tarsi atskiras miestelis komplekso dalys ir nemarus kalvotas peizažas leidžia atkurti tą metą prieš du tris šimtmečius, kai aplink fortą spietėsi rytietiškas gyvenimas: triukšmavo didžiulis Centrinės Azijos gėrybių turgus, o pirkliams ir perėjūnams bei jų nuo kelionių pavargusiems kupranugariams buvo atviri svečių namai – karavansarajus. Iš Sangino mečetės minareto muedzinas vyrus kviesdavo maldai. Netoli veikė dvi medresės – musulmonų mokyklos, jose mokėsi iš viso apie 150 mokinių. Grįžimas į Dušanbė. Vakarienė. Poilsis viešbutyje arba svečių namuose.

Maitinimas: Pusryčiai, vakarienė.

18 diena.. Naktį pervežimas į oro uostą. Skrydis į Lietuvą. Grįžimas į Lietuvą.

Įskaičiuota į kelionės kainą

- Kelionė mikroautobusu/autobusu, specialia didelio pravažumo transporto priemone Altyn Arašano slėnyje.
- Poilsis po naktinio skrydžio viešbutyje Almatoje ir 16 nakvynių turistinės klasės viešbučiuose, svečių namuose, stacionariai įrengtose daugiavietėse jurtose (su lovomis). Svečių namuose patogumai gali būti bendri keliams kambariams. Jurtų stovyklavietėse patogumai atskirame pastate.
- Maitinimas pagal programą: 16 pusryčių, 16 vakarienių.
- Traukinio Taškentas – Samarkandas bilietai.
- Ekskursinė – pramoginė programa, bilietai į lankytinus objektus (pagal aprašą).
- Kvalifikuotų vietinių gidų paslaugos turo metu.
- Profesionalaus GRŪDOS kelionės vadovo iš Lietuvos paslaugos (vyksta susidarius ne mažiau 16-kos keliautojų grupei).
- Kelionės dokumentų sutvarkymas.

Neįskaičiuota į kelionės kainą

- Tarptautinio skrydžio Vilnius – Almata (Kazachstanas)/ Dušanbė (Tadžikija) – Vilnius (su persėdimais) bilietai su oro uostų mokesčiais: **nuo 950 EUR** (kaina priklauso nuo aviakompanijos vykdomų akcijų, bilieto pirkimo dienos, sezoniškumo). P.S. kainai pasikeitus, nedelsdami jus informuosime.
- Tarptautinio skrydžio Biškekas (Kirgizija) – Taškentas (Uzbekija) bilietas su oro uostų mokesčiais **nuo 290 EUR** (kaina priklauso nuo aviakompanijos vykdomų akcijų, bilieto pirkimo dienos, sezoniškumo). P.S. kainai pasikeitus, nedelsdami jus informuosime
- Medicininių išlaidų draudimas užsienyje (privalomas), nelaimingų atsitikimų, bagažo ir neįvykusios kelionės draudimas (pagal pageidavimą).
- Papildomos pramogos ir ekskursijos.
- Asmeninės išlaidos, arbatpinigiai vietiniams gidams 3-5 EUR asm. (dienai) ir vairuotojams 2-3 EUR asm. (dienai), gėrimai, kitos nepamintėtos išlaidos.
- P.S. už leidimą fotografuoti ir filmuoti tam tikruose objektuose mokama papildomai.
- Ausinukų nuoma – 40 EUR.

Svarbi informacija

Daugiau informacijos: <https://www.gruda.lt/naujienos/esim-virtuali-kortelev>

Papildoma informacija

- Pageidaujantiems daugiau ekstremalių įspūdžių, siūlome pravažiuoti garsiuoju Pamyro traktu.
- Kelionės organizatorius pasilieka teisę optimizuoti maršrutą likus mėnesiui iki kelionės pradžios.
- Pasikeitus skrydžių, lėktuvų bilietų ir/arba kitų paslaugų kainoms, valiutų kursams, kelionės programa, data ir kaina gali keistis.
Aviabilietai negražinami ir nekeičiami, pinigai už juos negražinami.
- Siūlomų ekskursijų, pramogų, objektų lankymo tvarka, skaičius ir kainos gali keistis.
- Nurodyta tarpinių pervežimų trukmė gali keistis dėl kelių būklės, eismo ar oro sąlygų.
- **Siekdamas užtikrinti keliautojų saugumą**, kelionės organizatorius pasilieka teisę keisti kelionės programą, ekskursijų eilės tvarką, viešbučius, skrydžius ir pervežimus dėl aplinkybių arba įvykių kelionės šalyje (gamtos reiškinių, oro sąlygų, streikų, politinės aplinkybės, etc.), kurių nebuvo galima numatyti iki kelionės pradžios. Kelionės organizatorius neatsako už papildomas išlaidas, atsiradusias dėl šių aplinkybių (pvz., vizų pratęsimas, nauji lėktuvo bilietai, papildomos nakvynės, pervežimai, skiepai ir pan.).
- **Nepamirškite pasirūpinti savo sveikata:** pasikonsultuokite su šeimos gydytoju, kelionėje turėkite individualią vaistinėlę. Rekomenduotinių skiepų sąrašas svetainėje <https://nvsc.lrv.lt/lt/skiepai-keliautojams/>
- **LR piliečio pasas turi galioti ne mažiau kaip 6 mėn. po kelionės pabaigos. SVARBU! Pasas turi būti tvarkingas, nesuplyšęs, jame neturi būti neoficialių antspaudų*.** Atkreipiame dėmesį, kad, remiantis nauja ES direktyva, joks asmens dokumentas negalioja ilgiau kaip 10 metų po jo išdavimo datos.
- **KELIONIŲ ORGANIZATORIUS „KAUNO GRŪDA“ NEATSAKO UŽ PASIENIO PAREIGŪNŲ IR ORO VEŽEJŲ VEIKSMUS.**

***Kas yra neoficialūs antspaudai?** Tai suvenyriniai antspaudai, kuriuos keliautojai gali gauti turistinėse vietose (pvz.: Maču Pikču, Ušuajoje, Japonijoje, Jungfraue ir kt.). Jei norite turėti suvenyrinį antspaudą, skirkite jam vietą užrašų knygutėje. Į pasą jų dėti griežtai nerekomenduojama.

Detalios informacijos kreiptis į maršruto operatorių

Neringa Kasmocienė

 046433406 neringa@gruda.lt

Skambinkite mums

I-V 09:00 - 18:00, VI : Nedirbame, VII : Nedirbame

Kaunas: (0-37) 32 44 54 , Vilnius: (0-5) 215 00 77 , Klaipėda: (0-46) 31 17 43 , Mažeikiai: (0-44) 32 53 00 , Online užsakymai: 061148640 , Grupėms: (0-37) 40 41 73